

MIÄSKUAROPÄIVÄ TURUS HELMIKUU ALKUPÄIVIL

Turku oli tullu aikamoine lauma äiji laulama ja treffaman kaverei Ruuneperkim päiväl. Se passas-ki oike hyvi nyk, kun tämä Turku o semmonen Europan kulttuuripääkaupunki ja jos mikkä Ruuneperki lisäks on kultturi ni miäskuarolaulu o sit sitä iha varma. Ja kun kerra oltti liikkel lähretty, nin komiaste homma kans hoiretti. Oli mahrottoma hyvi pikkuryhmi ja kuarot osas hommas nii, et ain välil meni kylmi hytinöi pisi selkkä, ku niit kuunteli.

Pienryhmäkilpailun tuumarei oliva Markku Paalane ja Marko Autio. Molemat semmossi oike hyvi musiikkiassioist peril olevi miähi. Heijä hommas oli päättä kenel se pytty täl kerral mene. ja nii siin sit kävi, et Nokial sitä taas sit viättin ton Yläporttan kyytil. Nois kuvis näky nekl, kun kilppa laulova.

Tosa kuvas ova: Sanna-Mari Hiekkä, Markku Paalanen, Marko Autio, Jarmo Salmi ja nep punatakkiset ova niit nokialaissi. Ei muuta, kun onneks olkko ja oikke vaam paljo. Tuamareitte mukka oli aika semmone tasaväkinem porukka kilppa laulamas ja siin kum pistei sit annetti, ni Autio kertoes, et kovi oli funderama jouruttu, et kuka kaikem parhampi o.

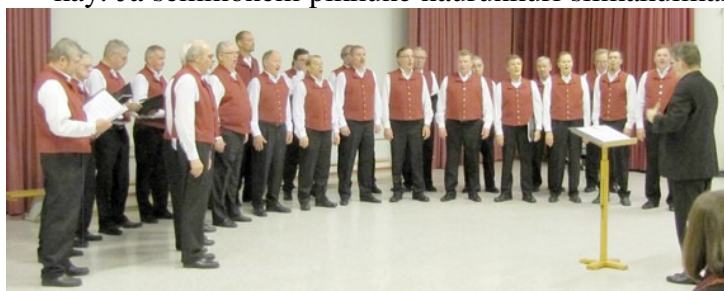
Iha ensiks kuunnelttin, ku Marko Autio soitti flykkelin kans pari oikke nätti kappalet. Sit laulo isäntäväki hiuka niin kun tervetulon toivotukseks Laulun Turul ja Rakentajat. Siinäkim puhutan Turust.

Kun kerra liito nimis oltti liikkel, niin täytys senki ääni jollan taval esil tulla. Meit oli kattelomas ja kuuntelemas liito uus toiminnajohtaja Sanna-Mari Hiekkä ja hän toi liiton terveissi ja kehus, et oli aika mukava tullak käymä. Hänen kans tosa kuvas o naama naurus Jarmo Salmi. Hän oli sit niin kum paikalline isännä ääni ja häne hommas oli siin muun kiiru ohel ain vähä varottap porukka, et mitä on tulos.

Ja sen jälkke jokanen kuaro vuarollas esitti kaks laulu, vaik raumalaisil ja Harjavallam porukal olivakki hiuka omak kuviot. He laulova yhres ja erikses ja iha mukaval taval seki sit sujus. Näytti hiuka semmoselt, et aika lysti olis ollu ja kyl siit sit tiätystenki osas saiva nekkini, kun kuuntelemas oliva. Haitarin kans annetti vauhti lauluk kajasisiva oikke miäsmäisel taval.

Hyvinkäältäki oltti mukan komial porukal ja nep pojat laulovat tango. Tuli oikken kunnolline somerolaine. Kyl mar se ny arvatti, et Satumaa ja sit se toine jokasen tuttu, tämä Nuaruustango, mut kumpiki oli semmone niinkun tuaren tapane. Semmonenki onnistu vaik vanhast, ku assia osata. Niilt se homma käy. Ja semmonem pikkune naurunkuri silmäkulmas. Kyl siin hiuka simmost on, kun tommone reilustenkin täysikänem porukka paasa, et koko nuarus olis tarjol ja lämmint lemppe siin samal sit oikke vaa roppakaupal. Eikä siin sil taval mittä ol. Kyl turkulaisekki sitä pruvannu ova ja kamalasten taputetti sit ku laulu oli lauletuks saattu.

Ja sit viimetteks tuli framil Nokiam porukka. Heil oli hiuka oma ja hiukan toisten tekemä juttu. Semmossi iha mukavi ja oikken kuunneltavi oliva heijänki laulus. Ja kaik saiva osakses aplotei nii, et sali kaikus. Oli se hiano meininkki.

Sit oli kaffeapaussi. Toisem pualikka alotti Aulis Kotaviita Lauri Laurikaisen kans. Ja se o semmone varma homma, ku noi kaks ova hommis, ni siit tule ain kunnollist. Ja sen jälkke vast rupeski oikken kuuluma. Kaik kuarot menivä yhtaiikka sihe yleisö ette ja porukal lauletti semmossi oikken kunnan kuarokappalei.

Suurkuaro laulo: Laulajain tervehdys, johti Keijo Rantane, Suomalainen mänty, Tapio Kaskine, Lauantai-ilta, Martti Nissilä, Maisema, Kalevi Toropaine, Rauta hehkuu ja Laulu ihmisyydelle, Tauno Saviuuk. Ja sali kaikus ja yleisö tykkäs.

Ku oli kuultu se aika hiano ohjelma ja nek kun kuuntelemas oliva oikkem paukuttivak kässiäs, ni sit pistetti Aulis taas hommi ja häne ohjauksellas lauletti Suame laulu. Ja oli mukava. Siin kohras monel kuarolaisel varma oli semmone olo, et oli tehty oikken kunnan työpäivä. Kelpas siin sit menäkki syämä ja hiuka viäl semmost ilost ehtot viättämä sihe Meri-Karina ruakala. Trahtmentti oli mone sorttist ja juaman pualtaki järjestys niil, kenel oli jano.

Karonkka oli sit semmost laulumiäste lystimpitto. Nii ja oli siin tiätystenki naisväkkeki mukkan. Ei sunka muute olis mittän kunnollist juhlameininkki tullu. Hyvä ruakka saatti jokane vatta täytte ja niin kun tosa jo aikasemmi mainituks tuli, juamistaki oli. Ja päälliruaks kaffe ja kak-

ku. Hyvä oli. Ja juttu piisas ja lauletti. Laulettiin kaikelaissi tommose meininkki sopivi laului. Nii et siin oli hiuka semmost serenarin tapast ja oli sit joku juamalauluki ja kaikki silt välilt. Ja ku aikas siin mekkaloittu oli ja muutenki lysti piretty, ni yks ja toine siit rupes kottim päi hipsimä kuka isomal, kuka piänemäl porukal. Oli ollup pitkä päivä touhu täys ja se rupes hiljaksillas tuntuma.

Turu Rusetit

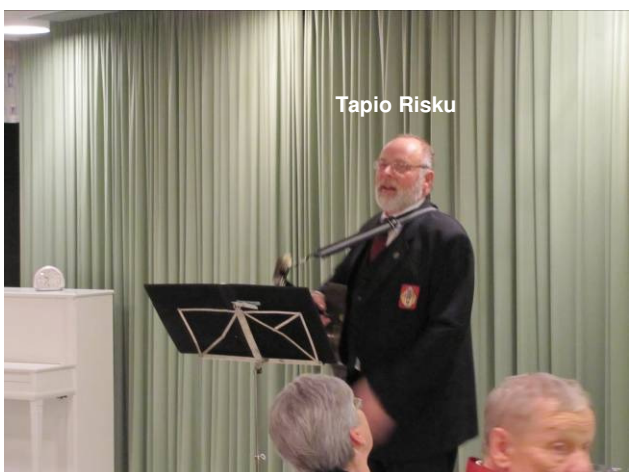
Harjavallam porukka

Hyvinkääm porukka

Raumlaissi

Tapio Risku

Ja tähän kultturikaupunkihomma sopis hianoste se, et turkulainen tenori esitti oma laulus, misä kerrottin Turus tehryst moperist. Vaik nuatti hiuka haikkia olik, nin tarina oli oikke elämäilone.

Aikamoiset juhlat ne oliva. Ja seuravaks kuulemma mennä Raumal.